



ת"פ 46480/02/22 - מדינת ישראל נגד משה בר-אל,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 46480-02-22 מדינת ישראל נ' בר-אל (עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם משה בר-אל, (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נג'וא סלימאן

ב"כ הנאשם: עו"ד יעל טוב-אל

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא+29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הסדר הטיעון כלל הסכמה עונשית, לפיה יעתרו הצדדים להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף יופעל מאסר מותנה בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו באופן שחציו ירוצה בחופף וחציו במצטבר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 27.5 חודשי מאסר בפועל. עוד הוסכם כי לגבי ליתר רכיבי הענישה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

2. בעובדות כתב האישום נאמר כי אריה טל (להלן: "המתלונן"), ראש עיריית טירת הכרמל, מתגורר עם אשתו בבית פרטי בטירת הכרמל. בבעלות המתלונן רכב מסוג טויוטה יאריס, ובנוסף הוא מחזיק ברשותו רכב מסוג סקודה סופרב, השייך לעירייה ומצוי בבעלות חברת ליסינג.

רבקה ואמיאל אטיא מתגוררים בבית פרטי בשכנות לבית המתלונן, ובבעלותם רכב מסוג מיצובישי אוטלנדר.



3. ביום 12.12.2021, בשעה 02:31 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") סמוך לבית המתלון, כשהם חובשים כיסוי ראש, פניהם מוסתרים בבד והנאשם עוטה כפפה על ידו הימנית. הנאשם והאחר היו מצוידים בבקבוק פלסטיק המכיל חומר דליק מסוג בנזין ובמצת. אותה עת ישנו המתלון, אשתו ובתם בביתם, ואילו רבקה ואמיאל אטיא ישנו בביתם.

4. הנאשם ניגש לחניית הרכבים בחצר ביתו של המתלון, הצמודה לבית, שם חנו אותה עת רכב הסקודה ורכב הטויוטה, שפך את הבנזין מתוך הבקבוק על חלקו הקדמי של רכב הסקודה ושילח בו אש במזיד, כאשר האחר עמד בסמוך. מיד לאחר מכן נמלטו השניים בריצה מהמקום.

5. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחר, אחזה אש ברכב הסקודה וברכב הטויוטה והם נשרפו כליל. כמו כן, נגרמו נזקי חום ופיח לשער החניה ולגדר המקיפה את ביתו של המתלון. בנוסף, אחזה האש בקיר בית משפחת אטיא ובפרגולת עץ הממוקמת בחצר ביתם, אשר ניזוקה. כן ניזוק רכב המיצובישי השייך למשפחת אטיא, שחנה אותה עת בחניית הרכבים בחצר ביתם.

השוטר גיאורגי שורובסקי, שהגיע לבית המתלון מספר דקות לאחר מכן, התיז מים, באמצעות צינור השקיה, לכיוון האש שהתפשטה במקום במטרה לכבותה, אך נוכח עוצמת האש לא עלה הדבר בידו. בהמשך הגיעו למקום כוחות כיבוי אש, אשר כיבו את האש שאחזה בכלי הרכב, בחצר ובמבנים.

שווי הנזק הכולל שנגרם כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחר כמתואר לעיל מוערך בסכום של 395,000 ש"ח לפחות.

6. לאור קיומה של חובת תסקיר הקבועה בדין נוכח גילו של הנאשם, הוריתי על הפנייתו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו בטרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

7. תסקיר שירות המבחן מיום 11.12.2022 גולל את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם - צעיר בן 19, אשר התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בטירת הכרמל. משפחת מוצאו מונה כיום זוג הורים ושלושה ילדים בגילאי 13-19. זאת, לאחר הירצחו של אחיו הבכור לפני כשנתיים, בהיותו בן 18, בעקבות סכסוך עם צד שלישי, המרצה כיום עונש מאסר. הנאשם תיאר את הקשר עם אחיו הבכור כקשר הקרוב ביותר בחייו. לאחר שאחיו נרצח, התדרדר מצבו הנפשי של הנאשם והתבטא בקושי להירדם, סיוטים וחוסר תיאבון, והוא עודנו מצוי במשבר נפשי קשה לאור האובדן שחווה. לדבריו, הוא חש אשמה על רצח אחיו משום שביום הרצח היה מעורב בהחלטת האח לאן ללכת עמו. הנאשם הוסיף כי מצבו הנפשי מתדרדר בכלא, כי התופעות מהן סבל עדיין מקשות עליו, וכי לא פגש בעובדת סוציאלית או פסיכיאטר בארבעת החודשים עובר למועד עריכת התסקיר.



מדברי הנאשם עולה עוד כי הוריו התקשו לגדל את ארבעת הילדים וכל אחד מהם הוצא למסגרות חוץ-ביתיות בגילאים שונים. אמו של הנאשם, המרותקת לכיסא גלגלים, לקתה לפני שמונה שנים במחלת הסרטן והחלימה, ואילו אביו סובל מדלקת פרקים ומקבל קצבת נכות. הנאשם אובחן מגיל 4 כסובל מקשיים רגשיים, ולאור הפרעות התנהגות וקשיים חברתיים עבר מספר מסגרות חינוכיות, לרבות פנימיות מהן הורחק לאחר זמן קצר. הנאשם התקשה לעמוד בדרישות אותן מסגרות ובמרבית השנים שוטט ברחובות, עד שהסתבך בפלילים ונעצר. בהתייחס לשימוש בחומרים משני תודעה, תיאר כי הוא ואחיו נחשפו לשימוש בסמים במהלך שוטטות ברחוב והוא החל להשתמש בגראס מגיל 14. תחת שימוש בגראס חווה בלבול והזיות, ולדבריו מזה כשלוש שנים הוא נמנע משימוש בסמים.

8. מדו"חות הגורמים הטיפולים בשירות המבחן לנוער עלה כי הללו עמדו בקשר עם עובדת סוציאלית שטיפלה במשפחתו של הנאשם, אשר תיארה את הדינמיקה המורכבת במשפחה. כן דווח כי הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער משנת 2015 בגין ריבוי עבירות, וכי הקשר עמו היה רופף בשל חוסר שיתוף הפעולה מצדו והתנגדות שהביע להליך טיפולי. הוצע לנאשם לא אחת להשתלב במסגרת חלופה חוץ-ביתית, אך הוא סירב. שירות המבחן לנוער העריך כי קיים סיכון גבוה להמשך התנהגות עבריינית מצדו של הנאשם.

9. עיון בגיליון רישומו הפלילי מלמד כי לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, מרמה וסמים, בגין שלוש מהן הוא נשפט בבית המשפט לנוער.

בהתייחס לעבירה מושא הדין, קיבל הנאשם אחריות קונקרטית על מעשיו. לדבריו, בתקופת ביצוע העבירה הוא שוטט ברחובות וישן במקומות שונים ולא היה בקשר עם הוריו. הנאשם תיאר כי חווה קשיים רבים לאחר רצח אחיו, אמו עברה טיפולים רפואיים אותה עת והוא התקשה לראותה במצב פיזי ונפשי לא טוב. לדבריו, הוצע לו להצית רכב, והוא מצדו לא בירר למי שייך הרכב ומה המניע להצתה. לטענתו, הוא לא חשב כלל על מעשיו, לא הבין את טיבם ולא היה בקו השפיות כדי לשקול את הדברים. עוד הוסיף הנאשם כי כיום, לאחר שערך חשבון נפש, הוא מתבייש במעשיו, מבין את השלכותיהם החמורות והיה רוצה לפצות את הנפגעים ולבקש מהם סליחה.

10. שירות המבחן התרשם מצעיר בעל בשלות רגשית ותובנה נמוכות, אשר חווה אירועים קשים וטראומות בתקופות הקריטיות להתפתחותו, וחש מצוקה יום-יומית שפוקדת אותו, המלווה בקשיים נפשיים והתנהגותיים. צוין כי הנאשם מעורר חמלה ומגייס אמפתיה ורצון לסייע לו. ניכר כי הוא עשה מאמץ לקיים פגישה עם שירות המבחן בשיתוף ובשיח רגשי להם אינו רגיל, ביחוד לאור הכישלון שחווה בעבר בקשרים עם דמויות הוריות וטיפוליות. יחד עם זאת, הנאשם חי בתחושות ייאוש וחוסר אונים ונמצא בהישרדות יום-יומית מגיל צעיר. הלה חווה את גיל הילדות וההתבגרות ללא מקום בטוח וללא יכולת להישען על מבוגר אחראי, מצב שהתעצם עם מחלת אמו. אובדן אחיו השפיע עליו באופן מטלטל, כאשר הנאשם איבד בתקופה קריטית להתפתחותו את האדם הקרוב ביותר. מציאות זו העצימה את תחושות חוסר האמון והביטחון בקשרים שיצר. לאור החוויות הקשות אותן עבר, מתנהל הנאשם באופן מתגונן, חרד לעצמו, חסר ביטחון, בעל הערכה עצמית נמוכה, חווה קושי להסתגל לשינויים, מתקשה בוויסות דחפיו ופועל באופן



אימפולסיבי במצבים בהם חש מאוים. הנאשם גילה העדר אופטימיות להגיע למציאות טובה יותר וחש כי הסיכויים לשיקומו נמוכים.

בהתייחס להתנהגות עוברת חוק לאורך השנים ובאופן ספציפי לביצוע העבירה נשוא תיק זה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל יציבות רגשית וגבולות פנימיים על מנת לווסת את דחפיו ולהתרחק מחברה שולית ועבריינית. יחד עם זאת, הלה ביטא צער בשל הפגיעה שגרם ונראה כי חרטה זו הינה כנה.

11. בסיכומי של דבר, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות אלימות ומעשים עוברי חוק בעתיד מצדו של הנאשם הינו גבוה. לאור הערכה זו, ובשים לב לחומרת העבירה והמאפיינים האישיותיים של הנאשם, הומלץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, שתמחיש לנאשם את גבולות האסור והמותר.

לצד זאת, לאור הנזקקות הטיפולית שהביע הנאשם ורצונו לערוך שינוי באורחות חייו ולעמוד בקשר עם מערכות טיפוליות, המליץ שירות המבחן לבחון את צרכיו הטיפוליים בין כותלי הכלא ולעקוב אחר מצבו הנפשי.

ראיות הצדדים לעונש

12. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות רבות מתחום האלימות, הרכוש והסמים. המאשימה הפנתה באופן מיוחד לגזר הדין שניתן בבית משפט השלום לנוער בחיפה בתיק 62762-03-18 במסגרתו הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 7 חודשים, שהוסכם בהתאם להסדר הטיעון כי יופעל חציו במצטבר וחציו בחופף, כאמור.

13. ההגנה מצדה הגישה תעודה רפואית מיום 13.1.2021 (נע/1), המעידה על מצבו הנפשי של הנאשם בסמוך למועד ביצוע העבירה.

טיעוני הצדדים

14. בטיעוניה עתרה המאשימה לאמץ את ההסדר, המבטא את חומרת עבירת ההצתה, העלולה לפגוע בחיי אדם, בשלום הציבור וברכוש, ואת נופך החומרה הנוסף הקיים בעניינו, שעה שהרכב שהוצת שייך לראש עיר. יחד עם זאת, נאמר כי הסדר הטיעון מגלם בחובו את הקשיים הראייתיים בתיק ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. כן צוין כי ההסדר מוסכם על המתלונן.

מעבר לענישה המוסכמת, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי הולם לנפגע העבירה.



15. ההגנה הצטרפה לבקשת המאשימה לאמץ את הסדר הטיעון, בציינה כי הסדר זה מאזן כראוי בין אינטרס הגמול, לבין הקשיים הראייתיים בתיק, האינטרס של הנאשם והמלצת שירות המבחן בעניינו. צוין כי הנאשם נטל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר וייתר העדה של 45 עדי תביעה. בנוסף, הפנתה הסנגורית לאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לנסיבות חייו הקשות של שולחה ולקביעתו כי ראוי שהנאשם ילווה על ידי גורמים טיפוליים ושיקומיים על מנת להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו. כן הפנתה לתעודה הרפואית שהוגשה, המלמדת על מצבו הנפשי עובר לביצוע העבירה על ידו.

לעניין גובה הקנס והפיצוי, נטען כי חברות הביטוח הן אלה שנשארו בכיסוי הנזקים שגרם הנאשם במעשיו, בעוד המתלונן שילם דמי השתתפות עצמית בלבד. בנוסף, יוכלו חברות הביטוח לנקוט בתביעת שיבוב אזרחית כלפי הנאשם. לאור מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, עתרה הסנגורית שלא להטיל עליו קנס ולהסתפק בפיצוי המגלם את תשלומי ההשתתפות העצמית ששולמו על ידי המתלונן. זאת, על מנת לאפשר לנאשם לשנות את אורחות חייו לאחר שהביע רצון להתגייס לטיפול לראשונה בחייו.

דברו האחרון של הנאשם

16. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו ותקווה שלא לחזור לבית המשפט פעם נוספת.

דין והכרעה

17. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון, בגדרם הושגה הסכמה עונשית, לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט עמד על קיומן של שתי גישות ביחס לשאלה באם עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם, בבואו לבחון הסדר טיעון המוצג בפניו. "האחת, עונה על תשובה זו בחיוב והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון" (ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (19.01.2021)).

18. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע מעשי הנאשם, הם בראש ובראשונה אלו הנוגעים לביטחון הציבור ושלמות גופו ורכושו. עבירת ההצתה, שבצידה קבע המחוקק עונש של 15 שנות מאסר, הינה עבירה חמורה הטומנת בחובה סיכון ממשי לשלום הציבור, בין היתר נוכח העדר היכולת לשלוט בתוצאותיה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 2939/19 **חלפון נ' מדינת ישראל** (2.2.20):

"בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס,



ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים (ראו עניין אבוש פדר, פסקה 9).

עוד ראו בהקשר זה את דברי בית המשפט בע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** (5.10.14), שם צוין כי:

"עבירת ההצתה כשלעצמה, גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, נתפסת כעבירה חמורה, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבחינת "אוי לגפרור שהצית להבה, שסופה ואחריתה מי ישורנה" (ע"פ 728/13 עווידה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (20.11.2013))."

19. העונש שהוסכם בין הצדדים בעניינו מצוי לטעמי בגדר מתחם העונש ההולם ואינו מעורר קושי או צורך בקביעת מתחמי ענישה מדוקדקים.

בבואי לבחון את העונש המוסכם אל מול מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אציין בפתח הדברים כי בית המשפט העליון קבע כי נוכח חומרתה הרבה של עבירת ההצתה אין מקום להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב משמעותי של מאסר בפועל. כך למשל נקבע בע"פ 3511/17 **מדינת ישראל נ' אבו ריא** (17.9.17):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, גם כאשר היא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל ההרסני הטמון בה. בהתאם, יש להשית על מבצעי העבירה עונשי מאסר לריצוי בפועל באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים גם יחד (ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' אבוש פדר (15.4.2015) [פורסם בנבו])."

ראו עוד בנדון: ע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** (15.4.15); ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.12), פס' 5; וע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל** (18.3.07), בפסקה ה(4), שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים (ע"פ 3116/13 **קבלאן נ' מדינת ישראל** (15.10.13), פס' 9; ע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל** (1.12.13), פס' 11).

20. יחד עם זאת, רף הענישה הנוהג בעבירות ההצתה איננו אחיד, והוא נגזר, בין היתר, מתוצאות ההצתה, פוטנציאל הסיכון הטמון בה, התכנון שקדם לה וכיו"ב (ע"פ 2939/19 **חלפון נ' מדינת ישראל** (2.2.20); ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.3.17); ע"פ 5065/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.12.16), פס' 10; ע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** (5.10.14), פס' 6).



להלן מספר דוגמאות מהפסיקה בהן נדונו עבירות הצתה, בנסיבות דומות לענייננו:

בע"פ 8622/21 **הולר נ' מדינת ישראל** (15.05.2022) נדון עניינו של מי שהורשע בהצתת אופנוע שחנה בחניון תת קרקעי של בניין מגורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 15 ל-35 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית והטיל על הנאשם שם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש תוך שעמד על חומרתה של עבירת ההצתה הנובעת מפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בה לסביבה, לרכוש ולחיי אדם.

בע"פ 8435/17 **נפתלי נ' מדינת ישראל** (07.04.2019) דובר במי שהורשע בעבירת הצתה לאחר שהצית רכבו של המתלונן על רקע חשדו כי הלה מקיים קשר רומנטי עם גרושתו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש אם כי הורה על ריצוי העונש המותנה בחופף נוכח נסיבותיו האישיות של המערער.

בע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.3.17), התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב שהורשע בעבירת הצתה ואיומים, וזאת בעקבות חשדו שבת זוגו מקיימת קשר רומנטי עם אחר. המשיב הצטייד בבקבוק בנזין, איים על המתלונן בשתי הזדמנויות שונות, שפך את הבנזין על רכבו והציתו. כתוצאה מכך נשרף הרכב כליל ונגרם נזק קל לרכוש נוסף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, חרג מהמתחם בשל שיקולי שיקום והשית על המשיב 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. כאמור, בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והשית על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע כי אין מקום להסתפק בהטלת עונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל.

בת"פ (מח' חיפה) 13313-12-20 **מדינת ישראל נ' עאמר** (31.5.21), הורשע נאשם בעבירת הצתה וכניסה לישראל שלא כחוק. הנאשם קשר עם אחרים קשר להצית רכב, והצטייד עם אחר בבקבוק תבערה ובבנזין. השניים הגיעו לפנות בוקר לשכונת מגוריו של המתלונן והציתו את רכבו, אשר חנה בקרבה לביתו. כתוצאה מהמעשים, נגרם לרכב אבדן כללי שהוערך בכ- 120,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר.

בת"פ (מח' י-ם) 49247-10-20 **מדינת ישראל נ' אבו סאלם** (22.6.21), הורשע נאשם בעבירת הצתה, כאשר הצית לפנות בוקר רכב שחנה בשכונת מגורים, וזאת על רקע סכסוך שפרץ שנתיים קודם לכן. כתוצאה ממעשיו, נשרף הרכב ונגרם לו נזק שהוערך בכ- 110,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 21 חודשי מאסר.



בת"פ (מח' מרכז) 17446-07-18 **מדינת ישראל נ' אנבריה** (4.2.20), הורשע נאשם בעבירת הצתה, לאחר שהוא ואחרים הגיעו לבית המתלונן, השליכו לעבר ביתו בקבוקי תבערה ונמלטו מן המקום. בשל מעשיהם, נגרמו סימני פיח על הקיר החיצוני של הבית ועל רכב שחנה בחניה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש העולם נע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, חרג מהמתחם משיקולי שיקום, והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בת"פ (מח' מרכז) 61085-11-14 **מדינת ישראל נ' אגרונוב** (6.9.15), הורשע נאשם בעבירת הצתה. מדובר בנאשם שהגיע לחניון ביתה של מי שהייתה בעבר בת זוגתו, לאחר שנודע לו כי בן זוגה הנוכחי רכש עבורה רכב חדש כמתנת אירוסין. הנאשם הצטייד במיכל המכיל חומר דליק, איתר את הרכב, שפך את החומר הדליק ושילח בו אש. כתוצאה ממעשיו, נגרם לרכב נזק רב בשווי של 77,750 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל- 54 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם, בין היתר, עונש של 28 חודשי מאסר.

הדוגמאות מהפסיקה שהובאו לעיל מלמדות כי העונש המוסכם בין הצדדים בענייננו עומד במבחני האיזון שנקבעו על ידי בית המשפט ואינו חורג מהענישה המקובלת במקרים דומים.

21. לצד כל האמור יש להוסיף ארבעה טעמים המובילים למסקנה כי יש לכבד את ההסדר בין הצדדים ולאמץ את הענישה שהוצגה על ידם.

ראשית, הודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך מבטאת נטילת אחריות מצדו על מעשיו ונזקפת לזכותו.

שנית, נסיבות חייו של הנאשם, עליהן עמד שירות המבחן בהרחבה במסגרת התסקיר שהגיש מצדיקות התחשבות מסוימת בנאשם בעת גזירת עונשו.

שלישית, יש להביא בחשבון את הקשיים הראייתיים אליהם הפנתה המאשימה, אשר הובילו בין היתר, להסדר שהושג בין הצדדים.

רביעית, בהתאם לפסיקה מושרשת ועקבית, בית המשפט לא ימהר להתערב בעונש שהוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר "סגור" והתערבותו תעשה במשורה ובמצבים חריגים ביותר (ראו: ע"פ 5845/14 **אסט נ' מדינת ישראל** (20.4.2016) וראו גם: ע"פ 5310/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.9.2012)). ענייננו אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות בית המשפט.



22. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק 62762-03-18 באופן שחציו ירוצה בחופף וחציו במצטבר. בסה"כ ירצה הנאשם 27.5 חודשי מאסר שמנינם יחל במועד מעצרו ביום 6.2.2022.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירת הצתה או כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪ שישולם ב-15 שיעורים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.2023 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתר לסילוק מידי בצירוף ריבית פיגורים על פי דין.

לאור הנזקקות הטיפולית שהביע הנאשם ורצונו לערוך שינוי באורחות חייו ולעמוד בקשר עם מערכות טיפוליות, ישקלו רשויות שב"ס בחיוב שילובו במסגרות הטיפוליות המתקיימות בבית הכלא.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, במעמד הנוכחים.